

prima instanță R. Țurcanu
instanța de apel D. Manole
N. Traciuc
E. Fistican

dosarul nr. 2rac-438/13

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinînd recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Aip grup Invest”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Aip Grup Invest” împotriva Societății cu răspundere limitată „Melentagro” cu privire la încasarea sumei îmbogățirii fără justă cauză și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, prin care a fost admisă cererea Societății cu răspundere limitată „Melentagro” privind repunerea apelului în termen și repusă cererea de apel în termen, admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Melentagro”, casată hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 15 martie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 28 februarie 2012, Societatea cu răspundere limitată „Aip Grup Invest” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată „Melentagro” cu privire la încasarea sumei îmbogățirii fără justă cauză și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul SRL „Aip Grup Invest” a indicat că a transferat la contul SRL „Melentagro” mijloace bănești în sumă de 854000 lei, fapt ce se confirmă prin ordinele de plată bancară: nr. 10 din 09 iulie 2010, în sumă de 105000 lei, nr. 13 din 19 iulie 2010 în sumă de 134200 lei, nr. 14 din 19 iulie 2010 în sumă de 139000 lei, nr. 23 din 04 august 2010 în sumă de 300000 lei, nr. 35 din 25 august 2010, în sumă de 188000 lei și nr. 64 din 18 septembrie 2010 în sumă de 157000 lei.

Menționează că banii au fost transferați la conturile bancare ale pârâtului pentru procurarea grâului și floarei-soarelui în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 12 AIP din 05 iulie 2010, încheiat între SRL „Aip Grup Invest” și SRL „Melentagro”. Însă, până în prezent pârâtul nu și-a onorat obligațiunile contractuale, ignorând orice încercare din partea SRL „Aip Grup Invest” de a clarifica situația și de a realiza înțelegerea convenită.

Consideră că suma de 854000 lei primită de către SRL „Melentagro” de la SRL „Aip Grup Invest” constituie o îmbogățire fără justă cauză care urmează să o restituie.

Cere SRL „Aip Grup Invest” încasarea de la SRL „Melentagro” a sumei îmbogățirii fără justă cauză în mărime de 854000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 martie 2012 acțiunea SRL „Aip Grup Invest” a fost admisă integral. A fost încasat din contul SRL „Melentagro” în beneficiul SRL „Aip Grup Invest” SRL suma îmbogățirii fără justă cauză în mărime de 854000 lei taxa de stat în sumă de 25620 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei și 35,70 lei cheltuieli legate de expedierea telegramei, iar în total suma de 884655,70 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013 a fost admisă cererea SRL „Melentagro” privind repunerea cererii de apel în termen. A fost repus în termen apelul declarat de către SRL „Melentagro”, admis apelul declarat de către ultimul, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. A fost încasat de la SRL „Aip Grup Invest” în beneficiul SRL „Melentagro” suma de 19215 lei cu titlu de taxă de stat achitată de SRL „Melentagro” la depunerea apelului. A fost respinsă cererea SRL „Melentagro” privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

La 10 iulie 2013, SRL „Aip Grup Invest” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră întemeiată și legală.

Recurentul, Societatea cu răspundere limitată „Aip Grup Invest” în motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a încălcat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea. Totodată prin respingerea acțiunii cu privire la încasarea sumelor menționate a fost violat dreptul de proprietate a SRL „Aip Grup Invest” garantat de art. 1 din Primul Protocol Adițional la Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, precum și dreptul la un proces echitabil prevăzut de paragraful 1 art. 6 din Convenția Europeană.

Mai indică că a fost violat și principiul securității raporturilor juridice, or apelul a fost admis după expirarea termenului de un an de la data emiterii hotărârii de către prima instanță. Astfel a fost casată o hotărâre irevocabilă.

La 18 iulie 2013, SRL „Aip Grup Invest” a depus recurs suplimentar în care a invocat că din concluziile instanței de apel reiese că prin scrisoarea din 26 martie 2012, prima instanță a adus la cunoștință SRL „Melentagro” dispozitivul hotărârii emise în cauza dată. Astfel, consideră că din 26 martie 2012 „SRL „Melentagro” cunoștea despre emiterea hotărârii în cauză și până la 01 aprilie 2013 nu a întreprins nici o măsură pentru a lua cunoștință cu hotărârea motivată.

Instanța de apel eronat a interpretat prevederile legale și greșit a concluzionat că intimatul nu a fost citat la ședințele de judecată care au avut loc în prima instanță, iar avizele telegrafice nu pot servi drept dovadă a citării legale, pe motiv că nu este clar cine le-a primit. Or, careva probe ce ar pune la îndoială faptul că intimatul nu a primit înștiințările despre data, ora și locul ședinței, precum și nu a semnat avizele telegrafice, nu au fost prezentate.

Mai indică că în pofida faptului că instanța de apel în baza deciziei pronunțate a constatat faptul că apelul depus de SRL „Melentagro” este tardiv, însă contrar art. 117 alin. (3), art. 362 CPC a repus în termen apelul declarat de intimat. Astfel menționează că apelul SRL „Melentagro” a fost depus cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de art. 362 CPC, care la momentul pronunțării hotărârii primei instanțe era de 20 zile din momentul comunicării hotărârii motivate. În acest sens, după emiterea hotărârii contestate, adică la 15 martie 2012 intimatul nu a depus apelul în termenul prevăzut de lege, și a atacat hotărârea primei instanțe peste un an de zile, adică la 02 aprilie 2013.

De asemenea, instanța de apel examinând fonful pricinii greșit a concluzionat că intimatul a stins datoria livrării mărfii în baza unor copii a facturilor fiscale și a unor delegații, deoarece semnăturile în înscrisurile prezentate de intimat nu au fost efectuate de către administratorul SRL „Aip Grup Invest”, șef-contabil sau de către alt reprezentant al acestuia, până la moment nu au stins datoria indicată, nu a livrat marfa pentru stingerea datoriei și nici nu a întreprins careva acțiuni pentru achitarea sumelor indicate în hotărârea judecătorească nominalizată.

Astfel, contrar prevederilor art. 138 alin. (4), 139 alin. (3) și (4), art. 130 CPC, instanța de apel a admis, a apreciat ca probe niște acte prezentate în copii, fără prezentarea acestora în original.

La fel, indică că prima instanță cu respectarea normelor de drept material și procedural a soluționat litigiul pronunțând o hotărâre legală și întemeiată.

a încălcat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Aip Grup

Invest” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

firmația recurentului precum că apelul a fost depus peste termen nu poate fi reținută, deoarece repunerea în termen s-a făcut întemeiat, or înscrisurile din dosar denotă faptul că intimatul a aflat de hotărârea adoptată de instanța de fond numai când recurentul a solicitat un duplicat de titlu executoriu, iar persoana care a făcut cunoștință cu hotărârea dată de prima instanță nu are calitate de reprezentant și nu s-a aflat în relații de muncă cu SRL „Melentagro”.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Aip Grup Invest” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Societății cu răspundere limitată „Aip Grup Invest” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi